

مقایسه تاثیر تیمارهای مختلف کودی بر روی برخی از پارامترهای رشد و باردهی لوبیا

ابراهیم اسداغی (۱)، علی علیزاده (۲)، مسعود شمس بخش (۱) و محمد رضا لک (۳)

۱- گروه بیماری شناسی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس، ۲- موسسه تحقیقات گیاه پزشکی کشور، ۳- مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان مرکزی

چکیده

در این مطالعه، تاثیر تیمارهای مختلف کودی بر تعدادی از خصوصیات رشدی و عملکردی تعداد ۱۰ رقم از ارقام پر محصول لوبیا (تهیه شده از مرکز ملی تحقیقات لوبیا شهرستان خمین) بررسی شد. تیمارهای کودی شامل باکتری همزیست *Rhizobium leguminosarum bv. phaseoli* و کود ازته و کود حیوانی بود. طرح آزمایشی در قالب بلوك های خرد شده انجام گرفت که در آن تیمارهای مختلف کود به عنوان کرت اصلی و ارقام مختلف لوبیا به عنوان کرت فرعی در نظر گرفته شدند. تجزیه آماری داده های آزمایش نشان داد که کود زیستی (*R. leguminosarum bv. phaseoli*) به جز در مورد وزن تر ریشه ها، در بقیه پارامترهای رشدی و عملکردی بهتر و یا حداقل مساوی با کود ازته و کود حیوانی عمل کرده است. در مورد وزن تر ریشه ها، کود ازته ۱۳,۷٪ نسبت به کود زیستی افزایش رشد داشته است. کود زیستی باعث تسريع در تاریخ گلدهی و بلوغ گیاه می شود. بیشترین تاثیر کود زیستی (ریزوبیوم)، در مورد تاریخ گلدهی و تعداد گل های تبدیل شده به غلاف بود. به طوری که در مقایسه با کود ازته و کود حیوانی و تیمار شاهد، به ترتیب شاهد، ۲۱۸ و ۲۸۷٪ افزایش در تعداد غلاف ها در روی بوته های بالغ بودیم. بنابراین استفاده از کود زیستی (ریزوبیومی) در کاشت لوبیا به عنوان یک جایگزین مناسب برای کود ازته قابل توصیه است.

مقدمه

استفاده از کودهای بیولوژیک (زیستی) به عنوان جانشینی مناسب و امن برای کودهای آلی ازته در سالهای اخیر در حال گسترش است (قاسمی پیربلوطی و همکاران، ۱۳۸۴). کودهای زیستی به دلیل بی خطر بودن برای محیط زیست و مصرف کنندگان گیاهان شامل انسان و حیوانات، خاصیت بقای آنها در خاک در شرایط مناسب و همچنین نامحدود بودن منابع آنها هم از نظر تنوع در خصوصیات و هم تولید آنها نسبت به کودها و فراورده های شیمیایی دارای ارجحیت هستند (Zarela et al., 2007). هدف اصلی از انجام این تحقیق بررسی تاثیر باکتری *R. leguminosarum bv. phaseoli* بر روی برخی از پارامترهای رشد در ارقام مختلف لوبیا و مقایسه ای آن با کودهای ازته ای آلی و کود حیوانی است.

مواد و روش ها

گیاهان لوبیا در قالب طرح کرتھای خرد شده و در محیط گلخانه با دو گلدان برای هر تیمار (که هر گلدان دارای سه بوته ای لوبیا بود)، کشت شدند. بستر به کار رفته در کاشت گیاهان شامل خاک استریل، پیت و پرلیت به نسبت مساوی

بود که در مورد تیمار کود حیوانی، از میزان پیت کم شده و کود حیوانی به میزان ۲۰٪ محتوای گلدان به آن اضافه شد. سوسپانسیون باکتری *Rhizobium leguminosarum* bv. *phaseoli* (NA) در ۲۸ درجه سیلسیوس به مدت ۴۸ ساعت، در آب مقطر استریل تهیه شده و در دو نوبت به گیاهان تلقیح شد. ابتدا، قبل از کشت، بذور لوبيا به مدت یک ساعت در داخل سوسپانسیون غلیظ باکتری نگه داشته و بعد کشت شدند. برای اطمینان از تشکیل گره در ریشه‌ی گیاهان، سه روز بعد از جوانه‌زنی نیز سوسپانسیون غلیظ باکتری به پای گیاهان ریخته شد. تیمار ازت نیز در دو نوبت و به میزان ۵۰ میلی گرم در هر گلدان، اولی در هنگام کشت گیاهان و بعدی سه روز پس از جوانه‌زنی گیاهان به آن اضافه شد.

پارامترهای اندازه گیری شده برای مقایسه تیمارهای مختلف کود

برای ارزیابی میزان تاثیر انواع کودها بر پارامترهای رشد و باردهی در گیاهان لوبيا، سرعت رشد اولیه (متوسط طول و عرض برگهای اولیه‌ی گیاهان)، تعداد گل، تعداد غلاف، تاریخ گلدھی، وزن تر بوته‌ها، وزن خشک بوته‌ها و وزن ریشه‌ی آنها اندازه‌گیری شد. داده‌های آماری با استفاده از نرم افزار MSTST C مقایسه شده و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج و بحث

تجزیه‌ی آماری داده‌های آزمایش، وجود تفاوت معنی دار در بین تیمارهای مختلف کودی در پارامترهای اندازه‌گیری شده را نشان داد ($p \leq 0.05$). بر این اساس، در مورد سرعت رشد در برگهای اولیه‌ی بوته‌ها (میانگین طول و عرض بوته)، به ترتیب تیمار ریزوپیوم و کود ازته بیشترین تاثیر را در رشد اولیه‌ی بوته‌ها داشتند. تیمار کود حیوانی تاثیری در سرعت رشد اولیه‌ی بوته‌ها نداشت و تفاوت معنی‌داری با تیمار شاهد نشان نداد. در مورد تعداد گل و غلاف در بوته‌ها، تیمار با ریزوپیوم در مقایسه با تیمارهای دیگر باعث گلدھی بیشتر و زودهنگام در بوته‌ها گردید به طوری که در زمان ثبت نتایج، ۴۰ روز پس از کاشت، اکثر گلهای تیمار ریزوپیوم تبدیل به غلاف شده بودند ولی در تیمارهای دیگر اکثرا در همان تاریخ شاهد حضور گلهای بودیم و تعداد غلافها کمتر بود. در مورد وزن تر و وزن خشک بوته‌ها، در همه‌ی موارد (همه‌ی لاینهای) تیمار ریزوپیوم، تیمار کود ازته و تیمار کود دامی به ترتیب بیشترین مقدار را داشتند. فقط در مورد وزن ریشه‌ها، وزن ریشه‌ها در تیمار کود ازته و تیمار ریزوپیوم بود. با توجه به اینکه تعدادی از لاینهای استفاده شده در این مطالعه شامل لاینهای Ks51103 و Ks13608 و Ks13607 نسبت به بیماری سوختگی معمولی لوبيا (لک و همکاران، ۱۳۸۱) تحمل قابل قبولی از خود نشان داده‌اند (اسdaghi و همکاران، ۱۳۸۷)، انجام مطالعات بیشتر در مورد ارقام مورد اشاره، مخصوصاً انجام آزمایشات مشابه در شرایط مزرعه، می‌تواند به نتایج بهتر و کاربردی‌تر منتهی شود.

منابع

خودشناس، م.ع؛ دادپور، م؛ اسدی رحمانی، ه و افشاری، م. (۱۳۸۵). ارزیابی استفاده از مایه تلقیح ریزوپیوم در مقایسه با مصرف کود نیتروژن در زراعت لوبيا در استان مرکزی. علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ۱۳(۲): ۱۰۵-۱۱۴.

قاسمی پیربلوطی ع.ا، اله دادی ا، اکبری غ.ع. و گل پرور ار. (۱۳۸۳). تأثیر تلقیح ارقام لوبیا با باکتری ریزوبیوم لگومینوزاروم بیوار فازئولی (*R. leguminosarum* biovar *phaseoli*) بر عملکرد دانه و تثیت نیتروژن در منطقه شهر کرد. پژوهش‌های زراعی ایران، ۲(۱): ۵-۶۵.

Abstract

In this study, the effects of different fertilizer sources on the some growth and yielding factors of 10 common bean high yielded cultivar/lines (provided by National Center of Bean Research "Khomeyn") were evaluated. The fertilizer treatments included root symbiotic fertilizer (SF) *Rhizobium leguminosarum* bv. *phaseoli*, nitrogen fertilizer (NF) and domestic fertilizer (DF) were used. Split plot design was used, main plots were the fertilizer treatments and subplots were bean cultivar/lines. Analyses of data showed that SF showed the increase in the experimental factors except the root weight. In the root weight, NF showed the 13.7% increasing in comparison with SF. The SF induced faster growth and early flowering in common bean plants. The mainly effect of SF was observed in "date of flowering" and "number of flowers that successfully produced pods" in plants, that showed 218, 218 and 287% increasing in NF, DF and SF treatments respectively. The results of this experiment revealed that SF can be used as a replacement for nitrogen fertilizers in common bean plants.